

החולן פרק שמיני בבא קמא

מסורת הש"ט

כמוכמיין לנו נומט ומכלמין יהו מה
בונס פולג. גטמייה. כוון לדון מקידס לשל
מי קדו ונדר. ביטש מילא מרדון. כי מה
לכס נומט: ביטש יטן. ציטס לאס יטן: וופט
מלהך נומט וויל כראר נומט: וופט
לו וו: ייטטטט. מיטטטט. מיטטטט פיטט
וילטטט. צומלונג לו צפטי ריטס וויל
מל פי צאליטס סס טעל נטע: ואסאניג
גיטטלומוד: דטל לילוי יוזה. דטלומוד
קוטעל אין זונט וויל כראר נידער
פטטטט ווילטטט קמי ייטן צדיקיט פוטטט
ווקטומול למג תנין כמי הילקן
מייטי: געדייס ווועטן מאכינ' קמי קמי
לע מומס עיגן לאלו נזטט מעי קמי
אהאת
ההנגן
הה (ב)
ירום
גיטטלומוד
ישו

רמי מילמו לה ומיכלם: **מתני'** המביש הערומים המביש את הסומא והמביש היישן חיב' אוישן שביש' פטור נפל מן וחיק ובייש חיב' על הגוק ופטור על הבושחן. עד שיזהו מתקין: **גמ' ח' ר'** בישו עשו חיב' יאשנו רומה בישו ערום לבישו לבריה בישו בבית המרחץ חיב' ואינו דומה ביריה הרכהץ לורישו בשואה אמר מר ביריה כון דלון מקפיד לאלו גלגל נר גנטה וכון לנטזון מנגנון: מדרס כר ג' ערוץ נכני נוי להט ממהימן זקפני המכיסי לאן גל פלייך דפיטטן עדויס שעמדיס פלומיס ווון

עדותם בר בושה הוא. פ"י נקומו של
ערום פפי צי ה' לוד מ' כי
מ"מ לדרכו נחרבנו ורבים לנו לא מפרק
קעימים מיך ונולדה לפלאך דתמיינין
כג' נזם קול אלה ווקק צו לו פנוי
אלל גלון פגימון מכם ל'ה
כיזו נטוט טמץ' נס' עמנואלי
ונעם רומני ועת דקמי ה' דומה
כיזו נטוט ליז'ו נצט וו' ווקק
ז'ו זו קווטרו ק' מיטיק צחאת
ערום כמו כארה נצט ולך פרץ
ערום כ' נזם קול אלה ולך פרץ
ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
כג' פג' מילך מג' פג' מילך מג'

סב א מ"י ט"ל מ"ל
הוּא גָּוֹלְבָן וְבָבָלְבָן
מַגְנִיב בְּצָרָבָן וְמַטְבָּרָבָן
שְׁמֵן בְּנָמְבָן וְמַמְבָּן
מַמְבָּן קְרָבָן:
סב ב כ ד ס"ס פ"ג
הָלְבָן כְּבָדָן
מַסְטָעָן חָמָרָן מַכְמָרָן
מַמְמָרָן נ"ל:
סב ג
מַגְנִיב ס"ס ב"ב
מַטְבָּרָבָן פ"ג:
סב ד ו מ"י א"ק ב"ב
מַשְׁמָרָבָן ס"ס ק"ב:
סב ה י"ז מ"י מ"ב
חָלְבָן כְּלָבָן:

הרונה אור המשלך

הנחות הב"ח

טיקן. עדsets שי מפצל נסומון דעכני
רהייא לדס גל רלה סקונע די
כל חגיון סיטון יעד: גלן רהום.
מטעמם זאכון וויה נמקום חיה
וכמן טה גלן רהומ: טפסון רוגם

וְאֵלֶּה עֲרֹם יָדַאת זִקָּא כְּרֻכִּינָה
וְאֵתָה הוּא דְלִנְהוּ טָפִי וּבִישִׁינָה
זָוָה אֵם כְּמֶרְחָץ חַיָּב בֵּית הַמְּרָחֶץ בְּ
זָוָה אֵם כְּפָפָא יְשִׁבְיָהוּ עַל נָ

רשות בה הבא רשותן ופ' עליית ותומת הדוא לאן ואובן לו ול' במקלחת רשותה כבודר לה נ' 2. ואושר י' בא את רעדתו בישר לחייב עצם ותורה זו בראוך לסתורת הגוץ

וילא נגננות מיל' (הס) לנו'ם מה
רו'ם: נמלקות ממי' וויליכס (ה) לה
ן סכום קרטון וכומיה כמוני
(מנני ה') מכל קו' רגע נתמ'ת:
ל'

בעניא ליה משום כייסופא הוא וזה
והו ולית ליה כייסופא או דלמא משום
בושת שותה אין לו בושת
קמן ש להן בישת שותה אין
אלא במשום ולחותה הינו דקANTI קמן
ברשות הוא אלא Mai משום ולחות
בישת גדרולת מוו מכל מקום ניפש
ייסופא קמן בר כייסופא הוא כראם
וימיכלמו לה מכילם רב פפא אמר
וזוא והא מית ליה או דלמא משום
לו בושת שותה אין לו בושת
הינו דקANTI קמן אלא אי אמרו
בדוא אלא באין משום בושת דברין

םג מוכלה דמלמַה נקט דלְה
בִּישׁוֹ יָן וּמֵת מַהֲוָיָה.
לְלִי מִימֵי כָּל מִילְמִים דֶּבֶר
דְּנִיכָּס גַּמְקָנָן וְמַאֲדָן דָּבָר
(ט) לְלִיךְן פְּשָׁפּוּתִים אַלְמָמִים
סְתָמֵת כִּינְזָן וּמִמְּרָחֵךְ
לְסָמוּמָן כָּנָן וּסְהָמָר לְכָצָט
עַלְמָן חִיבָּר לְבָגָן וּמִתְּלִין
וְיִמְמָס עַיְנָן יָצָן גַּנְכָּרְלָן קְמִילָן
לְיַחְגָּר וְעוֹד מַלְקָמָלְלָן לְכָצָט
עַלְמָן שְׂלָמִינִיס הַמְּרָטָן מִיְּזָרָן
וְעַלְמָן מַמְלָאָן כָּבָבָן בְּכָלָן
דְּרָכָן צָאת לְמִיסְעָן גַּעֲנָן
לְהַכְּרָן נַעֲלָן יָן כְּמָהָר
לְבָבָן (טט) גַּלְעָלִין בְּגִיא

ושם נטש אל אמר
הנוצרים לאלה עזיהו
דרברם עלי טה
3. קהה רוכב רכוב אמש
טוט שפחה וריה אויש אמש
את רענאנ' מיל' דען
וזוא לא שוא נאכ' דען
אלל' טה... דרב' טה טה

**הנחות מהר"ב
רנשبورג**

ובב פפא אין דמיכלמו ליה ומיכלים
זה אין לו בושת קטן פעמיים יש
לט' ראה דמיכלמו ליה ולא מיכלים:

ישופא קטן בר כיסופא הוא אמר ר' אמר חרש יש לו בושת שומם אין לו זהה דמיכלמו ליה ומיכל אט הפטואן (בו) מתקמן רלא ב'

ט' (פ' 19).

ומוחיבי מיהות ב"ד מ"ט דר' יהודה גמור עיניך עיניך מערדים וממן מה הטע
סומין לא אף הכא סומין לא מחייב גליות דתניא¹⁰ בלבד ראות פרט
לשםכו דברי ר' יהודה ר' מאיר אומר לרובות את הסומו מא"ט דר' יהוד
אמר לך¹¹ ואשר יבא את רעהו בעיר להחטב עזים ואפי' סומו כתוב רחמנא
בלא ראות למעוטו ור' מאיר כתוב רחמנא בלא ראות למעוטו ובתורה
רחמנא¹² בכל דעת למעוטיו הי' מעוט אחר מעוטות¹³ וזה מיועט אהדר
מיועט אלא לרובות ור' יהודה ההוא בכל דעת פרט למתקנן הוא דאתה
חייב מיהות ב"ד אתה רוצה ורוצה מהחייב גליות חייב מליקות אתה ישע
רשע מהחייב מיהות בית דין תניא איזיך ר' יהודה אומר סומו אין לו בושה
וכן

דרכם מכם בראים נון ומם פטור
ולמפיק דמסות כסופו וידיהם סוף
ו/or "ג ריק כס וטלר ר' צבצ
ריבשו חיין אויזע לאיגר קלה:
סומא אין י' בשורה. דקוטל
שכית פטור הילג המגייט
להם קומם עינייך דהיל גן מתחממן
מעינייך צייר פטור ונין מעמן
מתקן פירוט קוגניטיס פדי' דליק
מתחממן דילג נציגי ייטלה מדילג
קונמי סומא זכית פטור לדקפני

